

[Leif Hermann]

nestens arbejdsområde og de aktiviteter, der har fundet sted. Tilsvarende udsender det tyske forbundsindenrigsministerium meddelelser om, hvad der foregår på området. Det er altså ikke noget nyt og ukendt; tværtimod er det et sympatisk træk, ikke ved efterretningsvirksomhed overhovedet, men ved dette, at man behandler efterretningsvirksomhed i offentligheden.

(Kort bemærkning).

Hagen Hagensen (KF):

Jeg er meget forbavset over en del af hr. Leif Hermanns tale.

Som formand for retsudvalget må jeg give til kende, at vi havde et meget langt samråd med justitsministeren forleden dag, under hvilket det fra flere medlemmers side blev tilkendegivet, at her kunne man sige alt, for vi var undergivet den tavshed, der skal være i sager af den art, når vi får kendskab til dem. Og så kommer hr. Leif Hermann her i dag og gengiver væsentlige dele af det, der er foregået under samrådet. Det er faktisk i strid med reglen for, hvad vi gør.

(Kort bemærkning).

Leif Hermann (SF):

Jeg skal gøre hr. Hagen Hagensen opmærksom på, at jeg udelukkende har betjent mig af oplysninger, som er fremgået af dagspressen.

Bernhard Baunsgaard (RV):

Dette lovforslag drejer sig om indgreb i den personlige frihed. Jeg synes ikke, det kan siges på anden måde, for det er det, det drejer sig om, og det er altid betænkeligt, synes jeg.

Vi har haft mange overvejelser om, hvor langt vi kunne gå i disse indgreb eller overgreb mod den personlige frihed. Vi må nok erkende, at den moderne verden er af en sådan art, at vi er nødt til at gå med til nogle indgreb. Jeg tænker ikke, der vil være nogen, der vil bestride, at det er nødvendigt med indgreb i den personlige frihed, når det gælder samfundets sikkerhed.

Dette lovforslag går videre, og det er, som jeg sagde før, betænkeligt. Jeg er ikke fuldstændig enig i alle de forslag, der ligger her; jeg ville gerne have stoppet lidt tidligere,

men jeg vil alligevel anbefale, at vi stemmer for lovforslaget, som det nu efter de langvarige og meget oplysende drøftelser i retsudvalget foreligger.

Når jeg gør det, er det, fordi man ved en sammenligning med gældende lov vil se, at der er sket en række ændringer, der sikrer, at reglerne i forbindelse med indgreb i den personlige frihed overholdes. Indgreb gøres mere i overensstemmelse med det, som i hvert fald jeg og min gruppe anser for nødvendigt for et demokratisk, humant samfund.

Jeg synes ikke, det er nødvendigt at søge tilbage til den nylig skete aflytning på rigshospitalet for at forstå, hvad det er, vi taler om her. Vi har jo i folketingssalen haft lejlighed til at drøfte de aflytninger, der er foregået mod Tvindskolerne, og der vil ikke røbes noget, som ikke i forvejen er kendt gennem drøftelserne i folketingssalen, når man konstaterer, at det efter gældende lov er muligt at give tilladelse til aflytning uden fastsættelse af en rimelig kort tidsfrist. Man har næsten på fornemmelsen, at politiet kan få lov til aflytning – og jeg må også indrømme, at der ikke står noget om det i den gældende lov – hvis det ønsker at aflytte folk et halvt eller et helt år. Efter de drøftelser, vi havde om Tvind, føler jeg mig heller ikke overbevist om, at de andre regler, som står i den gældende lov, overholdes, nemlig at man skal have oplysning om det, når telefonaflytningen hører op. Det var jo ikke sket i Tvindtilfældet, og jeg tvivler stærkt på, at det sker i alle andre tilfælde.

Her vil jeg gerne understrege, at det er justitsministerens forslag, at der for fremtiden skal udpeges en advokat til at varetage interesserne for den, der skal finde sig i dette indgreb i den personlige frihed. Det synes jeg der er grund til at understrege. Justitsministeren havde lejlighed til i retsudvalget at gennemgå, hvad det efter hans opfattelse ville betyde for det enkelte individs personlige frihed, at denne bestemmelse om beskikkelse af en advokat blev sat ind.

I betragtning af den administration, som blev, jeg har næsten lyst til at bruge udtrykket afsløret, eller skal jeg nøjes med at sige afdækket i Tvindforholdet, der jo fandt sted for år siden, vil jeg bede justitsministeren gentage her fra folketingets talerstol, hvad der sker, i det øjeblik vi indsætter en advokat. Jeg synes, det var så væsentlige ting, der